

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XOboE/4/2023
Identifikačné číslo spisu:	4207202463
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedlačková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4207202463.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advocate, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 368 651 41, proti povinnému 1/: S. H., narodený XX. P. XXXX, bytom Y., a povinnému 2/: A. H., narodený XX. P. XXXX., bytom G., o vymoženie 430,19 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6Er/217/2007, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. februára 2014 č. k. 11CoE/51/2014-91 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. V konaní p o k r a č u j e s právnymi nástupcami pôvodnej povinnej V. H., zomrelej XX. W. XXXX, naposledy bytom G., ktorej dedičmi sú: 1/ S. H., narodený XX. P. XXXX, bytom Y. a 2/ A. H., narodený XX. P. XXXX, bytom G..
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- IV. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- V. Povinnému 1/ a povinnému 2/ n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) uznesením 28. februára 2014, č. k. 11CoE/51/2014-91 potvrdil uznesenie Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 22. augusta 2013 č. k. 6Er/217/2007-47, ktorým súd prvej inštancie podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, exekúciu zastavil. Súčasne návrhy oprávneného na prerušenie zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dňa 22. mája 2014 dovolanie, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Navrhol dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a § 243c OSP a čl. 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní EÚ. Súčasne navrhol aby dovolací súd rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu.

3. Podaním z 3. mája 2014 podal oprávnený proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov zistil, že povinná V. H. dňa XX. W. XXXX. zomrela. Následným šetrením bolo zistené, že dedické konanie sa vedie na notárskom úrade JUDr. G. D., so sídlom M., z ktorého ozámenia o okruhu dedičov vyplýva, že poručiťka závet ani listinu o vydedení nezanechala, a ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine by prichádzali do úvahy jej deti: 1/ S. H., narodený XX. P. XXXX, bytom Y., a 2/ A. H., narodený XX. P. XXXX, bytom G..

5. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

6. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

7. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

8. Podľa § 63 ods. 3 CSP, ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

9. Podľa ust. § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. V zmysle citovaného ustanovenia § 64 CSP, ktoré je podľa § 378 CSP a § 438 ods. 1 CSP, aplikovateľné aj v odvolacom a dovolacom konaní, najvyšší súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami povinnej, a to so 1/ S. H., narodeným XX. P. XXXX, bytom Y. a s 2/ A. H., narodeným XX. P. XXXX, bytom G. (výrok I.).

10. Najvyšší súd, ako súd dovolací, po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané, konajúci advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné ako nedôvodný zamietnuť a dovolanie odmietnuť ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

11. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP účinného od 1. júla 2016 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Najvyšší súd preto posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

12. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ však procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm.

c) CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych a právnych predpisov, a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva. Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok II.).

13. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného (výrok III.) najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/254/2013, sp. zn. 3Oboer/294/2013, sp. zn. 3Oboer/296/2013, sp. zn. 3Oboer/346/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012, sp. zn. 3ECdo/64/2013, sp. zn. 4ECdo/6/2013, sp. zn. 5ECdo/100/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

14. Najvyšší súd ďalej po predložení veci na rozhodnutie o odvolaní oprávneného skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť.

15. Oprávnený podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho. Najvyšší súd uvádza, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania, a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný podľa § 9 ods. 1 a 2 OSP a § 10 ods. 1 a 2 OSP v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 CSP v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu (rovnako vid' rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013, sp. zn. 3OboE/1/2013 a z 18. júna 2013 sp. zn. 3OboE/25/2013).

16. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 CSP (výrok IV.).

17. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že právnym nástupcom povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli. Totožne postupoval najvyšší súd aj pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania (výrok V.).

18. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.